

Vrijheid en veiligheid: in dialoog tijdens regiobijeenkomst Zeeland

LOC Nieuwsbrief Cliëntenraden

Tijdens de regiobijeenkomst in Zeeland op 7 november stond de thematiek vrijheid en veiligheid centraal. Met oog op de komst van de Wet zorg en dwang, werd gestart met een toelichting op deze wet. Daarna is er vooral véél gesproken met elkaar over de betekenis van vrijheid en veiligheid, voorbeelden uit de praktijk en de kaders die nieuwe wet geeft. In dit bericht een terugblik van een van de deelnemers op deze bijeenkomst.

Eugène Burm, lid van de cliëntenraad Antonius Kloosterzande, doet verslag van de bijeenkomst op 7 november.

Grondige toelichting op de wet:

Na een grondige uitleg wat de Wet inhoudt en wat de taken van de cliëntenraad zijn (nu nog verzaamd advies) is er in groepen gepraat over: wat is vrijheid /veiligheid, wat komt er op de eerste plaats.

- | |
|---|
| <ul style="list-style-type: none">- Vrijheid kan je vertalen in prettig voelen. (Individuele behoefte)- Veiligheid kan je ook vertalen in beschermd voelen. (Individuele behoefte) |
|---|

Tijdens de gesprekken in groepen is mij opgevallen dat er flink werd gepraat over vrijheid/veiligheid maar ook over de dagelijkse gang van zaken die voorvallen tijdens de werkzaamheden van de cliëntenraden, wat ik een zeer goede zaak vind.

Dilemma's uit de praktijk

Na de pauze zijn er duidelijke praktijkgevallen en dilemma's de revue gepasseerd. Zeer veel van deze praktijkgevallen spelen zich af dicht bij de personen zelf die in de zaal aanwezig waren. Tiske Boonstra (adviseur LOC) besteedde op professionele manier veel tijd aan deze voorbeelden:

- Begeleiding van een vader met dementie (hij wordt onder een bepaalde dwang beperkt in zijn vrijheid) Kan hij gaan wandelen zonder begeleiding, stel dat hij onder een trein loopt wie is dan verantwoordelijk?
- Een moeder is bij de notaris geweest om vast te leggen hoe met haar om te gaan wanneer ze zelf te maken krijgt met dementie. Hoe is dit juridisch geregeld in de Wet zorg en dwang?
- Een broer is verstandelijk beperkt en doof, maar hij fietst zeer graag: dit is zijn enige ontspanning. Eigenlijk is dit zeer gevaarlijk voor zijn omgeving en zichzelf. Wat te doen?

In gesprek werd duidelijk dat ieder geval vraagt om een eigen aanpak en dialoog, samen verkennen wat vrijheid betekent en wat de (aanvaardbare) risico's zijn in die betreffende situatie. Het is belangrijk om dit vast te leggen. Verplichte zorg mag alleen als het echt niet anders kan. Tische nam de deelnemers mee om samen te zoeken naar hoe je in gesprek en dialoog verder kunt komen in heel specifieke en complexe situaties.

Vervolg

Als algemene opmerkingen en aandachtspunten neem ik de volgende punten mee.

- Aandachtspunt: hoe regelen we aansprakelijkheden/verantwoordelijkheid
- Wat moet de cliëntenraad oppakken: beleidsplan, tijdsplanning, procedures, aandacht voor de meerkosten en extra tijd (zijn deze verwerkt in de begroting 2020)
- Over de Wet zorg en dwang is door de raad van bestuur nog weinig gepraat met de cliëntenraad. Eigenlijk kan dit niet, want deze wet gaat in per 1 januari 2020
- Idee: de naam zorgplan wijzigen in welzijnsplan, deze term dekt de lading beter.
- Hoe worden cliënten en medewerkers (zorgteam) geïnformeerd over de nieuwe situatie?

Bij een volgende bijeenkomst zal ik mij weer aanmelden, al was het maar om de tafelgesprekken te hebben over het reilen en zeilen bij andere organisaties.